

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografică arhiepiscopale Sibiu, strada Micoșilor Nr. 47.
 Corespondențele sînt a se adresa la:
 Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Micoșilor Nr. 47.
 Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicaji un se inapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
 Se cere publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimtut mai cu înlesnire pe lângă asignațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerațului, al comunci unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonati, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1882, a'și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiulu.

*) Înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiulu 16 Iunie.

(0-1) Dacă voeces Dumneșcu se bată pe cine-va, fi ia mintea. Așa șice poporul român. Și noi dăm credemânt șicerei poporale, căci pe poporul nostru espedițiunea de toate șilele l'a învêțat a vorbi adevêrl.

Nici odată șicerea aceasta n'a fost mai la loc ca și astăzi în așa numita eră constituțională maghiară. A bătut Dumneșcu pe conducători nostri, și dovadă că i-a bătut sînt faptele lor dovedite față de naționalitățile din patrie.

Multă răbdare se recere ca omul în șina de astăzi să păstreze sângele rece. Pe lîngă toată bunăvoința îl pârăsesce pe om moderațiua. Și nu

o mirare, căci vai ce greu e aici la noi traiul, Doamne amarit mai e sufletul nostru, încât ni se pare că e pecat a mai înneca în pept amarul.

Sîntem eschiși sistematiicese dela toate beneficiile statului. Și aceasta pentru cuvêntul că sîntem Români. Contribuim la toate sarcinile statului, cu avere, cu sânge, și dovadă ne e istoria, contribuim cu simțimintele dinastice cele mai înfăcșate. Și ca recompensă ce căpêtăm? Sub firma de român sîntem preteraji pretotindenea, suspiuatiuni ca cei mai mari facători de rele, și în timpul din urmă ni se ia și unicul tesaur, ce ne-a mai rêmăs, dulcea limbă strămoșască.

Cunoascem preteceste, șu șari ni se atacă și de șice tesaur, ce ne-a mai rêmăs, cunoascem mesesugirile, cu cari ne vênnează, și nu vom înceta de a ne apêra, căci ni se răpesc, ce avem mai scump, și dacă-l vom perde și acesta, atunci încetăm de a mai fi, ceea ce sîntem.

Unguri sufer de mult de boala maghiariserei. Dovada ne sînt toate faptele lor dela introducere dualismului. Poțta de a maghiariza a devenit la ei boală, și încă boală cronică, ale cărei simptoame se arată șilnic în procedura lor. Ca un șpecimen de șimplom vêditat boalei de maghiarizare, vom reproduce astăzi pre cel mai recent, care încă merită a fi considerat.

În comitatul Slatmare (Szatmâr) s'a format în șilele acestea o reuniune cu programa de a căștiga cêt mai mulți aderenți ideii de stat unguresci priute populațiua, care nu vorbesce unguresce, și de a face propagașdă pentru limba ungurescă. Această reuniune s'a format sub auspiciile organelor administrative ale comitatului. Presidentul ei este comitelesuprem, vicepresident vicecomiteles, și așa mai departe după rang. Ca president de onoare s'a proclamat unanimesc episcopul patriotic Dr. Schlauch, carele după cum ne spune cu emfasiș „Pester Lloyd” și-a început activitatea

prin cuvêntare înfăcșată și prin contri-buire din parșei cu 1000 fl., spre scopul reuniuni.

Întreagă mișcarea poartă timbrul oficialități. Un arondat întreagă țeara după drag placul lor, numai și numai să ne maghiariseze. Ne eschid și stematic de pretotindenea ne serăcose sistematiicese, numai și numai să ne maghiariseze. Ne suspiuonează și ne denunțā nedemum numai și numai ca să ne maghiariseze. Au introdus în școalele noastre limba maghiară, cu scop vêdit ca să ne maghiariseze; fac proiecte pentru școalele medie, numai ca să ne maghiariseze mai cu sporiu. Nu ne primese pregătirile șcientifice dela occidentalul lîminat, căci șovinismul vrea maghiarisarea. Acuma au început cu formarea de reuniuni spre a ne maghiariza.

Mai trebuie se maghiariseze aerul și apa, apoi pot bate din pînteni.

N'am fi luat notiță despre reuniunea de maghiarisare din Slatmare deă nu ni ș'ar fi părut procedura prea bâlțată. Stăm înaintea alternativiei: reuniunea de sub întrebare sau e permisă de legile statului sau nu. De nu e permisă nu va avea viață. Dacă e permisă șabil ca va trăi. Și în cazul din urmă trebuie să mergem cu logica mai departe. Sîntem cetățenii unui stat constituțional. Sîntem cu toșii egali înaintea legii. Sîntem datori a ne conserva naționalitatea în șensul legilor din vigoare, aceasta ne învașă între ștele și reuniunea Szchenyi din Slatmare. Facem apel la toșii români, dela mic până la mare, dela bătrîn până la tinêr. Români din patru unghiuri, acum ori nici odată! Constituțiiv în reuniuni spre a vă conserva dulcea limbă strămoșască. Și cu deosebire voi brașovenilor, faceți tot șobilul în direcțiua aceasta. Îmitați pre Maghiari din Slatmare și Români șecuiți din părțile otice ale Transilvaniei vê vor binecuvênta. La lucru frați români urmați pe Maghiarii din Slatmare în toate părșile cu deosebire în Treiscaune, în Ciuc, la

Cluș și chiar în Slatmare și în utita Marmatiș pentru ca să păștram tesaurul cel scump adus și păștrat de părinți și străbuni nostrii în Dacia lui Traian.

Români din Ungaria.

IV.

(Urmare.)

Din istoarele ce ne stau la dispozițiune sê vede că urmările bullei de aur nu se șint dintr'odată cu șuccessive.

În Maramurêș și în comitatul mârșinaș al Ugocei la începutul șeculului al 14 (1303) gășim stări, cari dovedesc că Români în timpurile acele șea flau încă în condițiuni favorabile. Un duce în fruntea lor, administrațiune proprie în toate ramurile. Inșei țerani fără șarcini impovărătoare. Atunci gășim pe ducele Nicolae, care într'un document din acele timpuri este numit „nobilis vir et honestus... Vainvoda.”

Și după emigrarea lui Dragoș, pe la anii 1363-1392, sînt urme de voinvoți români în Maramurêș. Satele șii aveau knezii (primari) lor, șateșii plătneau quinquagesima și unele daturi neinsemnate castellanilor regali. Judecățile urmau întore deșii după drepturile lor naționale. Într'un document din anul 1375 aflăm că regina Elisabetă în afaceri de competență șice între alte:.... quare fidelitati vestrae... mandamus quatenus predictos knezios et olahos nostros in nullis causis judicare sitis aiosi.... si quidem autem acciones contra ipsos habetis.... in presentia.... officialis coronem olachorum prosequi debeat... iure observato aliud non facturi.

În condițiuni de asemenea se gășese Banatul, întărite de regii de mai dincoace până în jumetatea a doua a șeculului al 15. Regele Ladislau într'un document din an. 1457 șice între alte după ce motivează pentruce întăresce instituțiunile (in

FOIȚA.

Ședința „României June.”

Viena, 20 Iunie 1882.

Dia de 17 Iunie a. c. a fost pentru Români din Viena și față de seamă pentru societatea „România Jună” o și de mare însemnătate și amintirea ei un șir lung de ani nu o va putea nimici. În aceea și a tinut „România Jună” o ședință literară festivă în onoarea societății „Junimea” din Iași și a însemnat prin aceasta în anele ei o pagină cu litere de aur.

Membrii societății în număr complet, mai mulți oaspeși, între cari și cunoscutul filo-român dl profesor de universitate Dr. I. U. Iarnik, erau adunați în seara dilei amintite în restaurațiua Hollrig, I. Babenbergerstrasse Nr. 5, și pe feșele tuturor se oglinda bucuria și mulțumirea, ce le cuprinesc sufletul la această solemnă ocasio.

La oarele 8 presidentul societății, dl Popasu deschide ședința prin un cuvênt, în care arată cum societatea „Junimea” a introdus în literaturā noastră critica, cum ea combătând direcțiua literară, greșită ne-a aretat pe cea adevêrată. Și ca „România Jună” ca societate literară, își implinesce prin fapta de așii o datorie a șa față de „Junimea”, care prin o luptă grea de 15 ani, a isubitua face progrese atât de mari. D-sa incheie cu aceste cuvinte: „Salutăm pe membrii „Junimei,” salutăm pe conducători, căci salutându-i pe ei, salutăm progresul nostru!”

Mai nainte de a trece la ordinea dilei, sê dă cetire unei clasice epistole, ce dl I. Negruzzu a adresat societății ca răspuns la scrisoarea acesteia, carei face cunoscut ținerea ședinței. Apoi se cetese următoarele telegrame, ce a primit societatea în acea seară:

Iași.

Societatea „Junimea” trimite salutarile șale „României June” și i urează traiul lung și prosperitate.

Subșemnații: Negruzzu, Pogor, Gane, Culiian, Naum, Vargolici, Pompiu, Lambrior, Creangă, Misir.

Brașov.

Salutăm pe cei adunați în onoarea „Junimi” din Iași. Mai cuvênd șau mai tărșiu lungăa trebuie să esăș invingătoare. Trăiască Convorbirile!

Subșemnații: Biliția, Voina, Forumbescu, Socaci, Chelari, Budiu, Bărșean, Băulescu.

Un lung și nesfêșit a urmat acesteș cetiri și o bucurie îndoită a cuprins inimile celor de față aflând, că cu „România Jună” dimpreună mulți alții șerbează această și însemnată.

Punctul 2 din programă a fost studiu dlui S. Halită: „Literaturā română înainte de anul 1860. Maioreșcu și direcțiua nouă critică în literaturā română.” Dl Halită a înfășșat ștarea literaturii române pe vremea lui Lazar, Rădulescu; a vorbit despre acea

epocă, când apăreau șcrieri ca „Lexiconul dela Buda” și „Tentamen criticum;” când fie-care român, ce șcia descifra trei șlove, șcriș la un loc, se credea literat și comea coli întregi de hartiie albă cu fantasmagoriile șpiritului șeu mi. Prin aceste șcrieri fără cea mai mică valoare ș'a têmpt gustul publicului cetitor și al șcriitorii, mai puțin deșat mediocrității, și-au căștigat vază înaintea lumii româneșci. A trebuit, sê vină un șpirit puternic, care cu arma parșlitoare a criticiii într'o mână și cu faciua culturii într'alta, sê oprescă curentul în nepransucul șeu șbor. Dl T. Maioreșcu, capul „Junimi”, a fost acela care a trata șca cultura de pe feșele lor și ne-a arătat fața viginală a științii și civilizatiunei adevêrate.

Dl Simion Pop a declamat cu mult șuccess dragălașa legendă a dlui Alecsandri „Înșirate mărgărite.” Glășul sêu trăgănat ne reamintesce totdeăuna pe câte un moșneg dela țeară, care șpune cu atăta dulcețā povestile, ce par a nu șeca din mintea lui. Și frumșetile acesteș legende a fost.

custodia et tuncione vadorum Danubij):..... omnia et singula corundem Valachorum et Cenezorum privilegia super quibuscuque coramque libertatibus, Praerogativa et Juribus confecta.....

Deosebirea între Maramurș și Banat este, dacă poate fi vorba de deosebire, că aici nu este un Duce în fruntea țerei ci un Ban (domn) care, un timp era tot odată și Domn țerei Românești și Făgărașului și Amlășului. Și Banul, ca și Ducele, reprezenta teritoriul supus jurisdicțiunii sale și lângă el congregațiunea generală a „districtelor valachice“. Mai era și deosebirea că în secolul acesta vedem că privityorii la districtele acestea dădeauza regele Ladislau, „ca și antecessorii sei:“ *nullo unquam tempore aliquid exstrano possessione et villas donare.... Et quod huiusmodi 8 Districtum ab invicem non separabimus, nec aliquam ex eis donavimus sed S. Regni coronae..... vincitos tenebimus.*

Ceea ce va să deică ca ținutul are a se conserva ne atins și ne instrăinat.

În Transilvania cetim între alte la Kemény un document din 1363, care se începe: *Nos Petrus Vice-Vajuda Transylvanum.... iudicium et iustitiam facere debemus, care de o parte ne înfățișează guvernarea separată a Transilvaniei sub ducii și vice-ducii proprii și de altă parte în care se vede că într-o afacere de proces,.... coram nobis et regni nobilibus de comitatu Hunyad ac universis Kenesiz et senioribus olachalibus Districtus Haczak comparandi assignavimus.....*

Cumcă și mai încolo în Transilvania, va să deică, afară de comitatul Hunedoare ai etistat stării ca cele descrise pentru Români testează și scriitorii bizantini când descriu războiul regelui Sigismund cu sultanul Baiazet (1391). Acei scriitori spun că Baiazet sau Blacii, pe cari îi numesc *hominum generi non ignobilis*, se guvernăză *proprio iure propriisque legibus*; mai departe: *Iussi profectici in militiam, regi parente, tributum ferentes, quando cumque iis imperabit, solummodo potentes, ut sibi proprio iure, suisque legibus, rempublicam administrare liceat.*

Făgărașul (terra Fugros) este mai puțin atins de influența bullei de aur. Dreptul de proprietate românească l'atribue un document din 1231 timpurilor dominațiunii „bulgăresci“. În privința ținutului acestuia documentele se contraică. După unele documente s'ar părea că terra Fugros se ținea până în secolul al 15 de România (Muntenia, Valachia) după altlea că domnitorii transalpinii aveau stăpânire feudală asupra lui. A descursa lucrul în privința aparțiineri țerei Făgărașului în secolii amintii

este treaba istoriei. Scrierile istorice de până acum fiind scrise mai cu seamă de autori nemurâni, ne lasă în dumerire. Scopul nostru nefiind de a face istorie atîngem, numai impregiurarea aceasta și punem înaintea cetitorilor unele citate. Istorioul Fejér d. e. ne spune de un document dela 1369 care se începe așa: *Ladislau, Dei et regis Hungaricae gratia Wayuda Transalpinus et Banus de Zezerino nec non dux de Fogaras...;* și același se afla alt document care se începe: *Vladislau Vajuda Transalpinus Banus de Zezerino, et dux vocae plantationis terrae Fugaras;* și dela același din an. 1390: *Mircius Dei gratia Vajuda Transalpinus, Fogaras et Olmas dux Severini, Comes terrarum Dobrodicis despotus et Tristi dominus.*

Din toate cele de până aci și din alte multe, cari nu se pot cita aici, se vede, că Români și după contactații mai de aproape cu Maghiarii și după începerea direcțiunii celei noue, au păstrat mult timp pozițiune independentă, ba, ceea ce este mai interesant, au avut și legături cu România dela Dunăre.

Regii Ungariei, mai cu sama însă cei din seculii 13 și 14, dreptat au primit pe Români în nobilimea ungerăscă. Pe lângă toate rezervele regilor cu anumite teritorii, pe cum am văzut la Banat; prin primirea aceasta, casta nobililor sau spiritul s'ia întărit. Întărirea acestei caste a mărginit treptat drepturile naționale ale Românilor. Regii însăși, precum am văzut din documental citat din timpul reginei Elisabeta, trebuia din când în când se întrevină ca se împedeze amestecul nobilimei în drepturile nenobililor.

Altă impregiurare finestă pentru drepturile naționale ale Românilor a fost propaganda romano-catolică simului, ceea ce convenia mult și regilor. Primirea în simul nobilimei era impregnată cu propaganda aceasta. Fie care Român, dacă devenia nobil se înstrăina și de religiuinea conaționailor sei. Din documente de pe timpul regelui Ladislau se vede rigoroșitatea cu care se procedea contra nobililor cari „contemta Religione fidei Christiane, secte cismatice Wolochorum.... adhesisse dicuntur.“ Paralel cu rigoroșea aceasta merge restrîngerea în drepturi a kenizilor români. Deja regele Ludovic (1366) dispune că numai Kenesiz, cari sînt confirmați prin litere regale pot fi considerați de asemenea de nobili; ceilalți s'ă se considera de *hominis comunes sau Olahos.*

Negreșit, că la desvoltarea aceasta vor fi contribuit și impregiurările esterne. Progresul cel făcerea cele două principate dincolo de Carpați și ne

succederea lui Carol Robert și a următorilor lui de a le subreja a accelerat procesul îndreptat contra drepturilor naționale române.

Seculul al 15 ne înfățișează încoronarea direcțiunii din cestuine. Nobilimea destul de puternică ca să pășiescă cu pretensiuni tot mai mari și mai impovărătoare față cu poporul, cănta factori cu care se alezise spre a puteră mantîni putera ei.

Spre sfîrșitul acesta Români câți mai păstrase drepturi pentru scrierile lor cum a fost d. e. ei din servitiul Saligo (Sălize) cu apartinențele sale, și ai castrului Talmaciului cu apartinențele sale au fost administrativ încorporați la pretorul Sibiiului; Braneni la al Brașovului; Rodnenii la al Bistriței. Ținuturile aceste nu au fost aseruite nimeni și în putera decretelor regale (Sigismund 1428; Ladislau 1453; Mathia 1464, 1467 și 1464) se bucurau de aceleși drepturi ca pretoriele la care fură încorporați; însă numai erau în deplina independență administrativă ca mai nainte.

La anul 1437 care face epocă în istoria Românilor, în special din Transilvania, se găscă în fața nobilimei aliați cu Sasii și cu Secuii, cesti din urmă colonizați, precum afirmă dl Hunfalvy, de reții din casa arpadiană la marginea răsăriteană a Transilvaniei.

Desvoltarea aceasta a lucrurilor era periculoasă nu numai pentru Români, ci și pentru regatul Ungariei. Desvoltarea aceasta și a și resunat la 1526, s'drobînd regatul și dărăburînd în mai multe părți. Regii sub influența nobilimei puternice, sprîngiți, cum am đis, și de impregiurări, confirmau pretensiunile aceste și nu mai erau acum în stare se pună pedeci pomirei arătate. Greutățile de pe umerii poporațiunii apăsate acum iau dimensiuni întinse. De altă parte au devenit insuportabile. Ciocnirea nu pute se lipsescă.

Pretensiunile esagerate ale episcopului catolic transilvan (Lepeș pretindea decima restantă pe dece ani) și nisînța de a lega de glie o parte a poporului scos succesiv din dreptul de proprietate, au provocat rescoala din 1437, la care s'au alăturat și ne dreptățiii cari făceau parte din naționalitatea maghiară. Rescoala s'a sfîrșit în favorul poporațiunii apăsate. Nobilimea, Secuții și Sasii, aliații aceleași, a trbut în Octomve 1437 se pășescă la o învoială, care avă se se presenta regelui (Sigismund) se o sancționeze. Regele însă a murit în Decemvre a aceluiași an.

Nobilimea și aliații ei cu toată învoială, murînd acum și regele, au înnoit alianza cu Secuții și Sasii și lupta s'a început de nou. S'fîrșiduse lupta

reînnoită în defavorul poporațiunii apăsate, aceasta a romas într-o stare procară. De aci încece nu mai întălim documente care se deică ca la 1291.... *quod cum univers nobilibus, Sacronibus, Syculis et Olachis in partibus transilvanis.... pro reformatione status eorundem congregatiorem cum eidem fecissent.*

Cu toate acestea până în seculul al 17 gămim pe Români din Transilvania avînd kenezii lor și constituțiunea lor rurală. Numai de după moartea lui Mihaii datează legile care declară pe Români privați de drepturi și-i obăgesc în toată forma. Dar nici acestea nu se estind asupra tuturor Românilor, pentrucă boerii din părțile Făgărașului, cari își primiră boeronațională dela Domnii transalpinii, nobilii țerani din alte părți ale Transilvaniei, nu cad în categoria aceasta.

Din toate dar, chiar și din părțile cele mai triste ale istoriei Românilor rezultă că Români din Ungaria și Transilvania au avut pământul lor, s'au ca proprietate ereditară s'au ca posesiune în puterea dreptului avitic consuetudinal (după obiceiul vechiu) și că și acei cari au perdat acest drept l'au perdit în urma desvoltării succesive a impregiurării interne, nu însă prin puterea cuceririi cu sabia.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Iunie.

Foia oficială din Viena publică un ordin împărătesc contrasignat de toți ministrii islaitani prin care tribunalele excepționale vor funcționa în Dalmația și mai departe sease luni de țile. Alt ordin ministerial dispune că măsura aceasta se estinde și asupra districtelor Cattaro, Ragusa și Metcovici.

Sultanul din Constantinopole a surprins lumea diplomatică cu dose decorațiuni. „Rebelul“ Arabi așa din Egipt e decorat cu ordinul Medjidie class I în brilante și Khedivul Egiptului distins cu un khediv în diamantari. Distințiuinea Khedivului nu face însă senzațiune așa mare în lumea diplomatică cum face decorațiunea „Rebelului“. Toată lumea se întrevină ce atitudinile vor lua puterile apăsene, de oare ce demonstrațiunea sultanului este îndreptată în contra lor. Între foile cele mai proaspe de din Viena se află reprezentată părerea, că și aici ar fi în joc mîna nevedută a lui Bismarck, care lucră ca se desbine pe Franca de către Anglerea. „Post din Berlin întinde deja mîna ministrului president frances. Acest oracul a lui Bismarck, după ce toarnă leșiă aspră capului lui Gambetta, carui i se

îndoite prin nimerita predare a dlui Pop.

Dl. Brătian a căntat foarte bine romanza lui Flechtenmacher „Ti-a duci aminte“ acompaniat de pian, și la dorința generală d-sa a trbut se repeze aceste căntec melodios. Dl Brătian posed o frumoasă voce de tenor I și am avut de mai multe ori ocașia a l'au cîntănd în ședințele „României June“.

Punctul 5 a fost caracteristică dlui I. T. Mera „Scriitorii dela Junimea.“ Dl. Mera a caracterizat mai întâi întreaga direcțiã literară a Junimii, care tînde a forma înainte de toate o limbă curată și limpede, ce se-o înțelegă întreaga casa a Românilor, pentru care e scrisă; apoi a crea opere de valoare și a produce ceva original. A tractat despre scrierile istorice a lui Xenopol, despre studiile limbice ale lui Cihac, Burla Lambrior, Tictin s. a. toate scrise cu o adăncă erudiție și de bun augur pentru aceste științe, atât de însămănată pentru noi. A amintit scrierile filosofice ale lui Maiorescu și ale regatului V. Conta, care atunci, când promitea cele mai frumoase progrese

în ramul său, puțin cultivat la noi, moartea ni l'a răpit pentru vece. A amintit mai departe pe Culiian și Melic, ear' dintre jurisprudenți pe Maiorescu, Philipescu, Carp, Tasu etc. Dar mai mult s'a oprit dl. Mera la scrierile melistrice, publicate de membrii Junimii. A caracterizat poeziile drăgălate ale lui I. Negruzzi, care, dice dsa, sînt niște scumpe mărgăritare, ce prin naturalitatea și drăgălașia lor, simplicitate atîng foarte plăcut inima cătră care sînt adresate; a tractat despre pesimismul lui Eminescu în frumoasele sale Poezii, despre A. Naum Olănescu, Pompiliu ș. a. A făcut apoi caracteristica novelelor lui Slavici, Negruzzi și Gane, cei mai însămănați novelisti români. „Acești scriitori și au scos subiețle crierilor lor din clasa neprefăcută a poporului și au implinit astfel o însemnată cerință a noiei pe lângă aceasta noiele lor posed însușirile, ce le pretinde spiritul și tendența, tractănd strările sufletesti și ideile unui popor întreg care stări vor fi aceleași cît timp va trăi poporul respectiv.“ Apoi a vorbit despre povestile dlui Creangă pe care l'

numesc „părintele“ povestilor românești.... „Toate aceste scrieri sînt de o valoare până acum neunoscută la noi.“

Dl. N. Popovici a declamat partea primă din scrisoarea III alui Eminescu, ca un adevărat artist.

Dl. I. C. Panța a cetit pasajul din criticele lui Maiorescu intitulat: „În contra direcției de astăzi în cultura română (1868).“

Punctul 8 a fost studiul dlui S. S. Albini: „T. Maiorescu și poesia română.“ Dl. Albini a descris mai naute epoca de tristă aducere aminte, când faimosul „Scrieți bieții“ a binemeritatului Eliad, înfîmpina un mare resnet pe terenul poeziei și când cuvintele delui Alexandri „Românul e născut poet“ devenise un trist adevăr. Apoi toți biefioii, cari și băteau palul încă cu silabizăria lui az, buche, scrieai, și ear scrieai poezii și le dedica la cocoane și oameni cu stare; și toți bărbații crescuti la trup se îndelneticeau pe lângă țîlcițele lor lucruri și cu mestegul ușurel a poeziei. Ear juni, căroa le răsăria mstața și începea a le bate inima după

dragoste își căntau suferințele în versuri fără țufetes, pline de nimicuri. Dl. autor tractează despre critica lui Maiorescu, apoi despre regulile poetice, ce ni le a dat dsa, și încheie cu aceste cuvinte: „Astăzi, în al doilea deceniu dela pășirea dlui Maiorescu în lupta literară cu satisfacțiune vedem cum poezile bune pe ție ce merge se îmulțesc, ear' cele rele tot mai mult dispar din literatură; vedem cum tot mai mult străbate în publicul nostru gustul și consciința adevăratei frumșeți poetice și trebue se recunoașcem, că mare parte din aceste frumoase rezultate cad în meritul dlui Maiorescu, un merit acesta, care i va rămănea pentru toți vecii, căt va mai fi literatură română!“

Dl. N. Popovici a căntat Ronduca și Hora Griviții așa cum numai un artist ca d-sa scie să cante. Dl. Popovici face studiul la conservatorul de aici și dispune de o melodiocasă și puternică voce de bariton, ce te pîtrunde până în adencul sufletului și de multe ori învescește partea socială a ședințelor „României June“ prin doinele și horele sale.

impută a fi autorul situației dîce, că Freycinet, dacă pricepe situația, încă tot mai poate eși cu câștigul principal din afacerea egipteană.

De altmintreia leșia nu vine asupra capului lui Gambetta numai dela „Post.“ Cartea galbină a guvernului frances publicănduse acum de curînd a provocat un vifor în presa francesă asupra lui Gambetta. Diare ca „Debats“, „Siècle“, „Pays“ toamnă toate batjocurile asupra lui, toamnă politica din timpul ministeriului său idioată, oarbă și declarăndu de om mort.

Cabinetul din Petersburg a denumit de ambasador la Viena pe principele Lobanoff, fost ambasador în Constantinopol înainte de izbucnirea rebeliunii din 1877.

În finele lui Iunie, s'a telegrafat dela Berlin, se va intru la Paris sau la Londra o conferență spre a lua o c'tărire asupra regulamintului prelucrat de comisiunea dunăreană europeană. Regulamentul, care conține 108 articoli, se scie că n'a fost semnat de România. În titlul regulamintului nu se ține însă nici de cum seamă de opozițiunea României; din contră, s'a trecut la ordinea zilei asupra rezistenței acestui stat țermurean și s'a ales formula: ca a derarea delegaților, ear nu cu consimțămîntul. Dacă România nu va apuca o cale mai bună, atunci conferența se va ține fără România și regulamentul va dobândi sancțiunea Europei.

Telegrama aceasta o comentează „Telegraful“ din București în chipul următoriu:

Am publicat mai sus o depeșă pe care nu o putem numi decăt glumeată. Ea ne spune că a finele lui Iunie se va intru la Londra sau la Paris o conferență care va sancționa regulamentul prelucrat de comisiunea europeană dunăreană și pe care guvernul nostru a refuzat de a l' semna. Dacă România nu va adera până atunci la acest regulament, apoi conferența se va ține și fără ea. Dacă aceasta invențiune este numai o gogoriță la adresa României, apoi ea este proastă și nu poate prinde cătuși de puțin măcar. Și, de fapt, ce ne spune depeșă? că conferența se va ține și fără România, dacă aceasta nu va voi se semeze până atunci regulamentul. Prin urmare același soluțiune în ambele casuri, adecă sancționarea regulamintului. Deosebirea este numai că în unul din casuri el nu va avé semnătura noastră, și așteptăm se vedem cum va putea Europa să eșleconte pe teritoriul nostru. Nu mai vorbim de tratatul dela Berlin, pe care depeșă țiarului vienez pare al uita cu totul și de care voia seși a-

În decursul ședinții societatea a expedat următoarele doué telegrame:

Dlui T. Maiorescu, București.

Literatura cine decăt tu ne puteai da. Adevêrul a învins. Semnul adevêrului tu l'ai împlăntat. „România Jună“, intrunită în ședință festivă în onoarea „Junimii“ țți dorosec mulții ani de suces pentru progresul nostru literar.

Dlui Iacob Negruzzi, Iași.

„România Jună“ serbând victoria luminii, ca aț fapt în literatura noastră, Vê urează mulți ani și v' roagă, se spune acelei valoroase „Junimii“, astăzi bătărne prin fapte, că juinea romană din patru părți o admiră și o urmează.

La telegrama societății dl. Maiorescu a respuns prin următoarea depeșă:

Gura Tergoviște.

Foarte mișcat de salutarea dv. v' rog primiți și esprimați colegilor recunoștința mea. Puțin poate face un critic. Mult trebuie să facă o întreagă generație de tineri inte-

ducă aminte, mai țilele trecute cu atăta dor și foc țiarul „die Presse“, când era vorba despre ridicarea Bulgariei la rangul de regat. Deci, spre a reveni la depeșă de mai sus, noi n'avem nici un avantaju dacă am semna regulamentul, și priu urmare vom stăui în punctul de vedere adoptat până acum, cu toată gogorița născocită de țiarul vienez. În numărul de mâne vom publica regulamintul elaborat de comisiunea dunăreană,

Afacerea dela Tisza-Eszlar.

Afacerea aceasta a devenit și în studiu cercetărilor o afacere celebră. În țiarele mari urmează toate fașele ei până în cele mai mici detaiuri. Noi aceasta nu o putem face. Însă ce se ținem publicu în curent despre densa, vom reproduce unele mai remarcabile din țiarele mari din Budapesta. Eată ce scrie „Budapesti Hirnap“:

— Eszther Solymosi dispăru în 1 Aprila a. c. fără ca seși scie cineva de urmă, toțuși nu i-a venit nimeni din acel ținut în minte să aducă dispartiriunea ei în legătură cu o crimă sau cu Jidovii. Cel dintăiu prepus nu se născu din cuvintele cari seapără din gura fiului hahamului înainte găsării lor din Eszlar; de oarece încă de pe atunci aveau prepus asupra străinilor, intrunții la haham, cuvintele copilului numai au întărit prepusul. Idceea, că doară Jidovii poartă vina la misterioasa dispartiriunea a Esztherei, se născu mai întâiu în mama ei și prilegiu la aceasta a dat țhăiar hahamul din Eszlar. Era pela inceputul lui Maiu. Sërmana bêtărănă mergea atunci ți de ți dela un for la altul ca se afle ceva scire despre fata ei, pe care pretorul puse se o caute în tot comitatul. Înțroa ți, când Solymosi plângend se întoarce acasă dela pretorul, întănu în cale pe hahamul Scharf. Acesta vorbi cu densa, o întrebă, și a repetit de mai multe ori „seși nu se mănească căci fiica ei se va întoarce că n'a înghițit-o pămêntul“; După aceea se apropie cu încredere hahamul de densa, ca să atragă atențiunea la ceva „Poporul, țice hahamul, care nu scie multe și o superstițios, fabulează că Jidovii au lipsă pentru coacerea paschei lor de sange creștinesc; aceasta ar fi o mare nebunie toțuși e posibil ca nebuniile aceste se se repețescă.“ Hahamul atrase atențiunea femeii, seș nu dea cređemênt unor astfel de fleacuri. Solymosi mulțăm Hahamului pentru interesarea sa, dar idceea nu-i putea eși din cap. Ea împărță părărea ei mai multor din sat întrebănd, ce se scie face? Astfel se lăți prepusul și după, ce băiatul hahamu-

li genți. Am început noi în grele împiegurări, literatura romană așteaptă se urmeți cu mai mare rezultat. Trăiască „România Jună“!

Subsemnat: Maiorescu.

Dlui president soc. „România Jună“.

După inchiderea ședinții s'a început partea socială, care a durat până dimineața.

Astfel s'a petrecut această ședință a „României Jună“ care căt voui trăi nu o voui țita. Căci o bucurie și o mulțămire a timbrat sara de 17 Iunie, cum se observă numai în momentele cele mai semnante și de cea mai mare însemnătate. Și leganat în fericierea, ce-mi cuprinsese toată ființa, țiceam în gîndul meu dimpreună cu Cichindeal: „Mintea, mărțită nație românească, mintea! când te vei lumina cu învătătura; cu luminatele fapte bune te vei uni; mai aleasă nație pe pămênt nu va fi înaintea ta.“

Un oaspe.

lui nu dezbant de găsari pe luncă mai cu deandusal, a repetit ceea ce i scăpă odată din gură. Vestea ajuns la urechile autorităților. Aceasta s'a simțit datoare a asculta pe băiat „pe sub mână“

Când se făcăr primela areștări Scharf și femeia lui negară toate; că țeva țile negă și copilul lor, de 16 ani, păstrând cerbicie nepomenită; numai frăților acestuia repeți cu mare linice sufleteasca și cu mare rezoluțiune cuvintele roșite de el în luncă: „Tata omorit pe fetița acea de ungar „adăogênd „că lucrul s'a întemplet în Sâmbăta pascelor după serviciul divin de după amezidi.“ (După cum e cunoscut, Eszter atunci s'a vîdut mai pe urmă în împiegurimea sinagogii). În zadar insistă judecata pe lîngă copilul cel mai mare; el rămase la toate întrebările pe lîngă aceea că nu scie nimic.

Președintele tribunalului prasupuse, că copilul numai de frica cercetării neagă și ordonă de aceea să tracteze căt se poate de bine, se se observe în fie care moment al vieții sale sufletesci și să-l îndemne să spue adevêrul. În urma acestui ordin copilul nu fu închis în arestul tribunalului, ci fu dus în locuința privată a unni scriitor dela țrib. care l' tractă foarte uman, care vorbea cu el cînd în glume, când serios și se năzu, să căștigue încrederea băiatului. Își succese se se convinsă că copilul era spirit viu, o pricepere ușoară și simț; numai în ce priveșce crima fatală remase nemîșcat, repetînd necontenit mai în acelaș ton, că el nu știe nimic. După fie care convorbire băiatul era serios, contemplativ și se putea observa că spiritul său se ocupă cu soartea părinților sei. Așa au trecut mai multe țile. În fine, într-o noapte strigă copilul care era foarte neliniscit, strigă de odată din pat, pe îngrițtorul seu și i istorisî suspinănd, că un mare secret apasă sufletul său; mai mult nu mai poate suferi, din care cauza roagă pe judele instructor să binevoiască să vină la dînsul ca să-i facă o dreaptă descoperire. Scriitorul făcu aceasta cunoscut judecătorului, care îndată se sculă și se grăbi cătră băiat, ca se ia la protocol mărturisirea lui.

Copilul spune următoarele: În Sâmbăta pascelor, după serviciu divin ritual, după prănz la l' oară se duseră credincioșii pe acasă și în sinagogă remaseră afară de Scharf, numai vre o cățiva jidovi din Eszlar, mai mulți Lahami strîini și un cerșitor jidov galțian. Tatăl său îl trimise pe el și pe fratele seu mai mic din templu. Ei însă au ramas în curte și au vîdut cum Scharf chemă pe mica Ester Solymosi în sinagogă și cum după aceea îndată se închisă ușa. El era curios, se scie, ce se întêpla în lăuntru, și uitându-se pe gaura cheii, vîdu destul de bine, că un haham strîin și cerșitor galțian puseră fetița legată deja pe bancă lîngă masa de rugăciune apoi merse un alt haham strein la fetiță și îi tăii gătul cu un cuțit.

Săngele ce împrôșca îl prinseră ceilalți intr'un vas, și ca se se scurgă mai iute, ridicară trupul fetiței cu rana sângerăndă deasupra vasului. Atăa despre esența mărturisirii. Multe ce s'ar mai putea spune despre cercetările făcute le retac și astăzi, aceea pot însă se mai amintesc, că pe basa mărturisirii băiatului, tribunalul închise numai decăt persoanele arețate; numai un haham strîin, pe care copilul nu l'a numit și cerșitorul galțian au dispărut, fără se li se dea de urmă. Interesant este, că copilul acum ține strîns la mărturisirea sa tocmă pe cum nega de statornic mai nainte. Cei închisî neagă și acum cu rezoluțiune, cu toate că nu și pot da seamă de Alibi

și în răspunsurile lor la întrebări singuratică sînt o mulțime de contradicțeri, pe când copilul vorbeșce corect, și se șime moralmente ușurat. El citește bucuros și scriitorul l' prevede cu țări. Acum cetește istoria lui Ioan Hunyady. Îndecătorel convine adeseori cu el, de repetite ori a încercat să elucide în confusiune, săl facă se se abată dela fashiunea s'a pentru că era posibil, ca copilul numai în fantasia sa inferbentată se fi vîdut istoria îngrozitoare. Fu cercetat și de medic și peste noapte observat, de nu eluciat și nu suferă de idiosincrasie? Copilul însă se dovedi, că e sănătos, somnul său e linistit, vorbirea și răspunsurile sale documentează facultățile sale intelectuale.

Dr. Székely, locșitorul de procuror superior a conversat mai mult cu copilul și acesta i-a atras atențiunea asupra depunerii sale agravatoare și asupra consecențelor. „Eu am spus adevêrul“ i-a fost raspunsul. — După aceea îl întrebă Dr. Székely, de prescrie cum va vre a dîntre țărșile sfinte ale religiunii jidovesci sau vre o tradițiune ca săngele creștinesc se se folosească spre scopuri rituale. Copilul repeți, că el cunosce principiile religiunii sale destul de bine. El a studiat mult sf. scriptură, dar o asfel de pretensiune nu e cuprinsă în Sf. scriptură — țicea el — numai într'un loc țîși aduce aminte că e prescriă, că jidovii la pasci se ungă țifețele dela uși cu sange de oaie, ca țangerul se cunoscă casa jidovului și pe cel dintăiu născut se nu l' prăpădească; de altmintreia vîșșarea de sange e strict oprită, și jidovul pios nu trebuie se guste din carnea unui animal dacă este săngerosoasă.

Dr. Székely îl întrebă după aceea ce crede el din ce motiv au se vâșșit părinții lui și jidovii o țapta atăt de înfiorătoare. Copilul se cugetă un moment și repeți: nu mi pot inchipu... streinii au sevrățit-o.

În urma acestor mărturisiri datorica judecării au fost, se procedară la oculată în sinagogă și împiegurimea ei. Abstrag dela încercările fără rezultat și amintesc numai de aceea ce, chiar dacă n'ar fi probă au dat tribunalului unele indicii despre crimă. Aceasta s'a aflat în sinagogă.

S'a cercetat adecă fiecare pată în Sinagogă, nu cumva se poate constata vre o urmă de pată de sange în locul arătat de copil? Sinagoga nu e padimentată și pe pămênt comisiunea nu a aflat nici o urmă de sange; cu toate aceste a bătut la ochii organelor judecătorești, că aproape de masa de rugăciune în locul arătat de copil pămêntul era de colorare mai deschisă și mai puțin bătucit ca în țalte părți și e probabil că aci pămêntul din cauza petelor de sange a fost săpat și dus, și înlouct prin alt pămênt sau cel puțin amestecat cu altul.

Varietăți.

* (Parastas solemn) s'a celebrat ieri după cum anunțaserăm în nrul trecut, în memoria neuitatului Archiepiscop și Metropolit a Marelui Andrei Bar. de Șaguna. La parastas a pontificat Escl. Sa Preasantul Archiepiscop și Metropolit *Miron Romanul* cu asistență numeroasă. Asesorii consistorului arhidieceșcan, Profesorii institutului Andreian și elevii institutului, precum și alți onorațiori și public au asistat și au contribuit la solemnitatea jalnică. Chorul elevilor institutului, condus de P. prof. C. unțan prin cîntările funebre cu deosebire prin imnul de încheere „România mult cercată“ a dat espresiuone adevêrată pielor simțemete ale credincioșilor jehlitori.

* (Grindină). În săptămâna trecută desele ploii și tempestăți au făcut multe daune, în comitatul Cluj, comunele: Totelec, Petridul-mare și Tamaș au fost cercate de grindină grozavă încât toate trele comunele s'a lipsit total de bucatele spicoase, nerămânând locuitorilor, cu puțină excepție Români toți, din ostețele lor nici baram de semănță pentru viitor.

* (Scandal publicjidovesc). Dela Alba Iulia ni se scrie în 20 lunar următoarele:

Aseară se bătură ce orbii corifeii jidoveimei din loc în promenada orașului în fața unui public numărös. Bătaia lăa dimensiuni mari mestecânduse acolo tot neamul jidovesc, care în deobște umple promenada cu o emfază înscăută. S'a întâmplăt și răniiri grele cauzate cu bastoane. Causa a fost că după ce mai mulți ani Baruchescii folosise vama piaței de aci, în anul acesta a luat vama D e u t s h Lazar. Mare ură din aceasta causă căci vama era un bun venit și apoi increcetițăre de mult la modă. Arendașul cel nou a continuat increcetițățile, și le-au sporit, încăt ați piața Albei-Iuliei este părăsită de oamienii din jur din cauza multor vecașajini la încasarea vamei, măsurate cam vēr-funiță de cătră arendator. Postul vamei a constatată mai multe privericțiuni, însă fiindcă la poliția urbană n'avea speranța de remediu a încerpat prin oamienii a face publicului cunoscut tarifa. Pentru aceasta apoi acuză la poliția pentru conturbare de linișce publică și alte născociri, și perractarea aceasta apoi în aceea či se finu cu scandalul de sus.

Comical încă n'ăa lipsit din dramă. Până ce nu se începuse bătaia acesti baronași în spe „conversaun” în limba statului; îndăcă însă ce se începă bătaia își luă loc limba s'au mai bine jargonul nemșesc-jidovesc, în care puteai se auți cele mai clasice viaete ale femeilor și fetelor combatanților, și injuraturi de ale bărbățiilor. Mai departare unii jidovi stănd și neprecipēnd ce a priceinit bătaia — vorbeau de goane muscălesce — cari ș'ar fi luat începutul și aici.

Un pambulătoriu.

* Cetim în „Românul” de ieri: M. S. Regele a primit ieri în audiență pe d. Dr. Mitrea, român de origină, și care actualmei se află căpitân în oastea olandeză.

Cu această ocaziune putem adoga că d. Dr. Mitrea a dăruit mnsului nostru o frumoasă colecțiune de reptile din insulele Sumatra, Java, Borneo.

* (Turbare vindecată.) Dilele trecute am reprodus din Teara de sus faptul că o copilă a fost mușcată de un căine turbat și a fost increcetițăre îngrijirilor și căutării dlui Dr. Radu.

Aceiași țiar ne aduce următoarele amănunte, afirmând tot de odată că copilă a fost vindecată.

Victima era o copilă de vr'o 4 ani, căreia, lăsânduise rana în aceeași stare 36 oare, abia după ce inoculația se efectuase deja fu adusă în cura dlui Dr. Radu, medicul curant al dlui C. Șuțu. Cu toată agitația febrilă de care copilă era cuprinsă, d. medic nu perdu speranța de a scăpa. După o cură inteligentă și conscientioasă de 14 zile, copilă fu pe deplin scăpată. Eată însuși tratamentul, care consistă: în administrațiunea de dose insemnate de chloral hydrat și injețiiuni reiterate de lycocarpină.

Cetitorii nostri își aduc aminte că d. Dr. Denis Dumond a comunicat Academiei de medicină francese vindecarea unui cas de turbare mai tot cu acest mijloc.

Teara de sus spune că și d. Dr. Radu ar fi comunicat Academiei de medicină din Paris și celei din Vi-

ena succesul dobândit în tratarea turbării.

Errata. În numărul trecut s'a pus din eroare deasupra titlului țiarului *Joi* în loc de „*Marți*.”

Loterie.

Mercuri în 28 Iunie n.
Sibiui: 32 52 35 59 75

Bursa de Viena și Pesta
Din 27 Iunie n. 1882.

	Viena	Bpesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.60
Renta de aur ung. de 4%	87.70	87.83
Renta ung. de hărie	85.95	85.90
Imprumutul drumurilor de stat	134.60	134.—
I emisiune de oblig. de stat dela drambul de fer orient. ung.	90.60	90.25
II emisiune de oblig. de stat dela drambul de fer orient. ung.	110.50	110.—
Oblig. de fer de fer orient. ung.	95.75	95.50
Obligaiiuni ung. de resumpțere-păămēntali	98 —	98 —
Obligaiiuni ung. de claud.	97.—	97.25
scrije	97.—	97.50
Obligaiiuni urbariale tomesane	97.50	97.50
Obligaiiuni urb. tomes. cu claud.	97.—	97.—
Obligaiiuni urbariale transilvane	97.—	97.25
Obligaiiuni urbariale croato-slavone	98.25	—
Obligaiiuni ung. de resumpțere-păămēntali	99.—	—
Oblig. de celmei de vin	96.90	97.25
Scrij ungarecuse cu premi.	118.—	118.—
Scrij de registrare Tiszi	119.61	109.50
Datori de stat austriaci	76.50	78.40
Renta de stat austr. în argint	77.25	77.25
Datori de aur austriaci	95.—	94.25
Scrij de stat dela 1869	130.20	125.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	825.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	305.—	305.50
Acțiuni de credit austr.	310.50	310.75
Lecton. (pe poliția de tren)	120.30	119.95
Scriiuri feneclari ale institutiunii „Albina”	—	99.30
Argint	—	5.66
Galben	5.66	5.64
Napoleon	9.55	9.54
100 anare nemșeci	68.80	58.60

Înconoseirițare.

Subscrierul comitet va premia dintre învătătorii școalelor populare din despărțământul Sibiului al asociațiunii Transilvane pentru literatură și cultura poporului român, pe cei ce vor arăta:

- a) cea mai bună lecțiune practică din școala poporală dată în scris din ori-ce obiect de învățământ cu 2 # adecă doi galbini;
- b) că au promovat mai mult mēseriile la poporul român pe calea învățământului cu 20 fl.
- c) că au cultivat și promovat vre-unul din următoarele ramuri economice și adecă: stupăritul, pomăritul s'au legumăritul în școală și popor, — pentru fie-care specie a 10 fl. — 30 fl.

Învătătorii de pe teritoriul acestui despărțământ, cari vor reflecta la aceste premii — se invită ași îndrepta concursul lor la adresa subscrierului până la finea lunei Septemvrie st. n. a. c.

Sibiui, din ședința comitetului despărțământului III al asociațiunii Transilvane, ținută la 8/20 Maiu 1882.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
[104] 1—3 dir. desp. III.

Apel cătră autorii români.

Adunarea generală a despărțământului III al asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român în ședința sa din 1/13 Noemvrie 1881 ținută în comuna Căcova a aflat de bine a lua un conclus referitor la înființarea de bibliotecii în comunele rurale aparținătoare acestui despărțământ. După-ce conclusul acesta a aflat consimțământ și aprobara On. Comitet central al asociațiunii transilvane și după-ce comitetul despărțământului, ce a luat inițiativa, a statorit modalități de executare a acestui conclus, în înfelesul acelor modalități ne luăm voia a ruga pe p. t. autori români s'e binevoiască a da mână de ajutoriu nunitului comitet întru ajungerea scopului ce-l urmărește, donând câteva esemplare din opurile ce le-au edat pentru înființările bibliotecii sau și numai înles-

nindu-i procurarea acelora cu pref. scădută.

Ofertele binevoitoare au a se trimite la adresa subscrierului.

Sibiui, 3/15 Iunie 1882.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
[105] 1—3 dir. desp. III.

Nr. 142. [103] 2—3

CONCURS.

pentru stipendiū din fundațiunea lui Gossdu:

Prin aceasta se escrive concurs pentru un astipendiū din „fundațiunea lui Gossdu” de 500 fl. la cas de gradațiune, un stipendiū de 400; eventualmei de 300, 200, sau de 100 fl. cu observare, că s'ă dă preferința Concuereților pentru silvicultura.

Concuereții, au a-și adresa petițiunile, instruate cu testimoniile școlastice, cartea de botex, și atestat de paupertate până la 10 August stilul nou 1882 cătră Cancellaria fundațiunii lui Gossdu Bpesta Királytze 13.

Tot odată s'ănt avisați și stipendiāții fundațiunii lui Gossdu, de a și subterne până la 10 Aug. stil. nou 1882 documentele despre rezultatul studiilor în a. scol. 188 1/2 la representația fundațiunii lui Gossdu Bpesta Királytze 13 — pentru că la diceatra, se vor lipsi de stipendiul avut.

Budapesta 24 Iunie 1882.

Comitetul adm. al representației fundațiunii lui Gossdu.

Nr. 32. [100] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia materă de clasa a III-a, Valea-Uzei cu filiile Valea-Inzelului și Olteni, pe lungă nepunctiosul paroch Ioan Sana, prin aceasta în urma ordinațiunii consistoriale dte 28 Februarie 1881, Nru-4092. B. — se escrive concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.”

Emolumentele împreunate cu acest post, s'ănt jumătate din toate venitele stolari regulate la 16 Martie a. c.

Doritorii de a ocupa acest post s'ă și asteărna petițiunile lor, instruite conform statutului organic și regulamentului provisoriu pentru regularea parochiilor la subscrierul oficiu protopresbiterial al tractului subscris, până la termenul prefapt.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Albei-Iuliei.

Alba-Iulia 3 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alexandru Tordosch m. p.,
protopresbiter.

Nr. 95. [97] 3—4

CONCURS.

Pentru ocuparea postului vacant de paroch în parochia gr. or. de clasa III G. Hodac s'e escrive concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Rom.”

Emolumentele s'ănt:

- 1. Porțiunea canonică, 3 jugere fēnăți și 2 jugere loc arător, cari aduc un venit anual de 100 fl.
- 2. Dela 160 familii căte o fordelă cucuruz sfărmit a 1 fl. — 160 fl.
- 3. Dela 250 familii căte o și de clacă a 40 cr. v. a. — 100 fl.

Alte venituri dela înmormēntări, cununii, botexuri etc. — 140 fl. Suma 500 fl. val. austr.

Suprăadificature parochiali lipsesc cu totul.

Petēții au de a și îndrepta ș-plicele, instruate în sensul 8-Iui 13 și analog cu ș. 121 pt. 8 al statutului org. la subscrierul posta ultimă Reghinului sâsesc.

Oficiul protopresbiterial gr. or. tractul Reghinului.

Idicel, 3 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Galatiön Șăgun m. p.,
protopresbiter.

Nr. 2674 — 1882. civ. [101] 2—3

Publicațiune!

Asupra cerecii contelui Eugen Lazar proprietar în *Cerghidul-mare*, în afacerea admiterii comasării generale a hotărului Cerghidului-mare, s'e determină că či de desbătere diina de 25 Iunie n. 1882. **10 oare înainte de amăzi în cancellaria comunei Cerghidului-mare**, — despre ce proprietarii de acolo s'e avisează a se înfișa în persoană, sau reprezentați de avocați plenipotenți pe lungă ceea observare, că absenții în înfelesul articulare de lege XLV din 1881 ș. 9 se consideră ca învoii cu comasarea.

Din ședința tribunalului reg. ținută în 3 Iunie 1882 în Elisabetopole.

Nagy m. p.,
pres. Henter m. p.,
notariu.

Nr. 2923—1882. civ. [102] 2—3

Publicațiune!

În afacerea comasării generale a hotărului *Micăsasi*, s'e determină pentru începere rogărilor pregătitoare, precum și pentru regularea representației, alegerea inginerului și preliminarul speșelor diuna dela **3 August a. c. dimineața la 9 oare și diile următoare**, în cancellaria comună a comunei Micăsasa, despre ce pe calea publicēții avizez pre proprietarii interesați și aceea observare, că absențarea unuia sau altuia nu va împedca cursul perractării.

În numele tribunalului civ. Elisabetopole 16 Iunie 1882.

Kelemen m. p.,
jude cems.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultorii!

Mașine de îmblătuit cu vapor, mașine de îmblătuit de mână și de aci, ciure (Trieure) de sortat și vēnturat, mașine de ales, ș-piguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) și diile următoare, și alte mașini și alte părți întregiteure reco-mandă pe lungă alte prefuri de concurință **Ferăria lui**

Andrieu Török,
în Piața-mare, în Sibiui.

Expozitiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cisnădiei** (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de oftin.

[90] 3